

Dubrovník, 6/6 88.

Draga sestra!

Tvoje pismo od 3. Maja
sem prejel. Govoril Ti
ne bom, zakaj da Ti
nisem pisal o nevarni
bolezni naše botkojnice,
tako si presgodaj' uvede-
la, kaj je na žalost mo-
valo prit'. Ne bom Ti
opisoval njeneza zadnjega
življenja, rečem samu
da otrok ne more lahkō

ad njenega zadnjega iz-
dihljaja zaspati. Koliko
da jo je vse spotovala
in cenilo potkaral je naj
bolje njeni pogreb, kar
imam radostenje v mirni
vesti, da sem storil za
njeno dobro vse, kar sem
znal in kar sem mogel.
To je tudi ona dobra vedla,
in bila mi je hvalečna
s kosi in okosi. Taceja
serca, tebe plemenite dase
nekaj jo je imela ona se
ne dobi več, ali mogoče

vedar le redko kje.
Imeli se bomo čas raz-
govarjati, ko pridem na
Kranjsko koncem Julija
ali prve dni Avgusta.
Po Dalmačiji pritiška
jaka vročina, suša je
naredila že mnogo stode,
dešja pa le še nij in ne
bo ga nekoli kase.
Od Nane sem dobil dopis.
nico, da je pogojel far-
vesu veliki dolgus ko-
zole na 1. l. m ob Hur-
dopolove. Res čudna nespe,

čá ga preganja z ognjem!
je li hiša v Doroventi
že prodal ali ne, ne vem.
Stara baba je zopet stara
mesica; oče hodijo jest
k Nani.

Posdravljám Tebe in vse
Tvoje.

Tvoj

brat
Frantiž